

[Christmas Møller.]

rigtigt refererende til Taler, holdt af mig, angiver Det konservative Partis Stilling, og jeg takker det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, fordi han fremhævede dette ægte svenske Mandfolk. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som nu benyttede ham ved den ene Lejlighed, naturligvis ogsaa er enig med ham i det Citat, jeg her har refereret. For en anden Gangs Skyld maa jeg maaske blot opfordre det ærede Medlem til, at han, naar han udarbejder sine Finanslovtaler, gør det med lidt mere Omhu, for hvis han havde læst Citatet igennem, saaledes som han burde, saa vilde han have set det, og saa vilde han ikke have handlet, som han gjorde.

Dernæst er der Grund for mig til at gøre et Par Bemærkninger om hele Regeringens Politik paa det udenrigspolitiske og det forsvarspolitiske Omraade. Jeg vil gerne have Lov til at fremhæve, at saaledes som Det konservative Parti, hvad jeg gav Udtryk for forleden Dag, nærer Mistillid til hele Regeringens økonomiske Politik, saaledes nærer vi i ikke mindre Grad absolut Mistillid til Ministeriets udenrigspolitiske Linie og den Mangel paa Fasthed og Klarhed, som denne indebærer.

Vort Lands Udenrigspolitik og vort Lands Forsvarspolitik har alene en eneste Opgave: at være en dansk Politik, beskytte og varetage danske Interesser. Vi kan ikke se, at den Linie er Retningslinien i Regeringens Politik, vi synes, at Regeringen lader andre Hensyn og andre Forhold spille ind i dens Holdning, f. Eks. over for Tyskland, hvor man ofte tillader sin Presse at føre et Sprog og behandle Spørgsmaalene i en Tone, som er fuldkommen uanstændig. Jeg har tilstrækkelig tydeligt givet Udtryk for, at et Samfund uden Frihed, uden Trykkefrihed, Tale-, Tros-, Tænkefrihed, Forenings- og Forsamlingsfrihed ikke er tiltalende for os, og at vi med alle til Raadighed staaende Midler vil vende os derimod; men angaaende hele det dansk-tyske Spørgsmaal spørger jeg, som jeg gjorde det forleden Dag: Hvor kan man finde Udtalelser mere beroligende siden 1919 end dem, vi har hørt fremsat fra det nuværende Styre?

I det hele agiterer man i vide Kredse i vort Land ofte med, at Tankegangen paa det udenrigspolitiske Omraade i det nuværende Tyskland er en anden, end den var tidligere. Er dette rigtigt? Svaret kan efter min Opfattelse kun blive et Nej. Jeg beder, at man læser den store „Freds“-politiker Stresemanns Erindringer og alle hans mangfoldige forskellige Udtalelser,

og man vil, hvis man læser dem, lære deraf, at Forskellen mellem før og nu ikke er den, man angiver. Vi maa lære heraf, at vi kun har os selv og vor egen Politik at stole paa, men den udæskende Holdning, som Ministeriet tillader sin socialdemokratiske Presse at udvise, er efter vor Opfattelse skadelig, og vi advarer mod den.

Vi anser det for meget beklageligt, at Regeringen har lidt et saadant Nederlag i sin nordiske Politik, som den har, ved den afvisende Holdning, vide Kredse i Sverige og vide Kredse i Norge har indtaget efter Statsministerens Udtalelser forleden. Afvist er Regeringen blevet baade af Sverige og Norge! Hvorfor? Fordi Regeringens Politik paa Forsvarsomraadet, Forsvarsordningen af 1932 og Ministeriets almindelige politiske Indstilling viser, at man ikke nærer Tillid til den Linie, Regeringen har lagt.

Som vi sagde det forleden paa den økonomiske Politik Omraade: Lær af Fejlene, og ret dem. Saaledes siger vi paa det udenrigspolitiske og det forsvarspolitiske Omraade det samme: Lær af Fejlene, og ret dem!

Jørgen Jørgensen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, ikke kan være til Stede her i Dag, skal jeg fremsætte nogle enkelte Bemærkningen inden Afslutningen af Finanslovedebatten.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde med en vis Beklagelse, at der var ikke den Interesse for de politiske Debatter her i Rigsdagen nu, som der havde været tidligere. Det er vistnok rigtigt, og der er vistnok adskillige Grunde, som det ærede Medlem ikke nævnte, der kan give en Begrundelse derfor. Det er de økonomiske Spørgsmaal, der tager alles Interesse, og naar man maa ikke paa samme Maade følger med i den politiske Diskussion, er det vel ogsaa Udtryk for, at man ikke altid har været i Stand til at se de Resultater af det politiske Arbejde, som man havde ventet.

Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at skal man bevare Tilliden til Folkestyret og Parlamentarismen, maa man gøre et Stykke Arbejde for at skabe en stærk og handledygtig Rigsdag. Men det ærede Medlem ved, hvad vi i saa Henseende har anvist. Naar det ærede Medlem siger, at Rigsdagen er for stor og udtrykkelig siger, at *Rigsdagen* er for stor, gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem er enig med de otte Mand inden for hans Gruppe, der i Foraaret gav